21/02/2022

Διδυμοτείχου: Δεν υπάρχει επιστροφή στον Πατέρα χωρίς ταπείνωση και μετάνοια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Διανύοντας την περίοδο του Τριωδίου ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, την Κυριακή του Ασώτου, ιερούργησε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Κλεισσούς – Ορεστιάδος, όπου σχολιάζοντας ευαγγελική περικοπή της ημέρας, μεταξύ άλλων, τόνισε:

«Ὁ νέος τῆς σημερινῆς παραβολῆς ἔκανε τήν ἐπανάστασή του ἐναντίον τοῦ Πατέρα, ἀπομακρύνθηκε, ἀποξενώθηκε, ἀλλά δέν ξέχασε τελείως. Μέσα σέ μιά γωνιά τῆς καρδιᾶς του ὑπῆρχε ἡ θολή καί γλυκιά εἰκόνα τοῦ Πατέρα. Ἑνός Πατέρα πού ἀγαπᾶ, πού περιμένει, πού συγχωρεῖ, πού ἀγκαλιάζει, πού χαίρεται ὅταν τά τέκνα Του βρίσκονται κύκλῳ τῆς τραπέζης Του. Ἡ ἀγάπη τοῦ Πατέρα δέν

ξεθωριάζει ποτέ. Ὅσο κι ἄν ἡ ἁμαρτία καί τά λάθη μουτζούρωσαν τήν ψυχή τοῦ ἀσώτου καί ψύχραναν τήν καρδιά του, ὅσο κι ἄν οἱ λάθος ἀποφάσεις του διέστρεψαν τό μυαλό καί σκότισαν τό νοῦ του, ὁ Πατέρας παραμένει ἐκεῖ, ὡς ἀφετηρία καί ὡς τέρμα, ὡς ἀνάμνηση καί ὡς ζητούμενο. Παρά τό γεγονός ὅτι ὁ Ἄσωτος νέος βρίσκεται μέσα στό βυθό τῆς βρωμιᾶς, τῆς μοναξιᾶς, τῆς δυστυχίας, μέσα στό βάραθρο τῆς ἀποτυχίας καί στό σκοτάδι τῆς φθορᾶς ὑπάρχει ἀναμμένη ἡ σπίθα τῆς ἐλπίδας. Καί ἡ σπίθα αὐτή γίνεται ἀπόφαση: «πορεύσομαι πρός τόν πατέρα μου»...

»Δέν ὑπάρχει ἐπιστροφή πρός τόν Πατέρα χωρίς ταπείνωση καί μετάνοια. Στήν πορεία μας αὐτή χρειαζόμεθα ὁδηγό καί συμπαραστάτη. Χρειαζόμαστε τόν πνευματικό, ὁ ὁποῖος θά μᾶς πιάσει ἀπό τό χέρι μέ κατανόηση. Στό πρόσωπο τοῦ πνευματικοῦ θά βροῦμε τό πρόσωπο μέ τό ὁποῖο ὁ Χριστός θά δείξει τή φροντίδα Του γιά μᾶς. Ὁ πνευματικός θά μᾶς πλύνει ἀπό τά λάθη, θά μᾶς ντύσει ἀπό τήν

ἀπογύμνωση καί τή φτώχεια τῆς ἀνοησίας μας, θά μᾶς προσφέρει τήν οὐράνια τροφή τοῦ Θείου Σώματος καί Αἵματος, θά μᾶς χορτάσει μέ τή δικαιοσύνη καί τήν ἐσωτερική ἰσορροπία τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνα...

»Στήν παραβολή τοῦ Ἀσώτου, ὅσο καί ἄν φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως σπουδαῖο τό γεγονός τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἄσωτου υἱοῦ, ἄλλο τόσο σημαντικό δεδομένο εἶναι ἡ ἀνοικτή ἀγκαλιά τοῦ Πατέρα, τό τραπέζι καί ἡ γιορτή πού ἑτοιμάζει ὁ Πατέρας μέ τήν ἐπιστροφή του ἀσώτου υἱοῦ. Ἂς μήν ἔχει κανείς ἐνδοιασμό γιά τήν ἀνοιχτὴ ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ. Ἡ διαβεβαίωση τοῦ Χριστοῦ γιά τήν χαρά, γιά τό πανηγύρι πού γίνεται στόν Οὐρανό «ἐπί ἑνί ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι» (Λουκ. ιε΄, 10) στή γῆ, εἶναι ἀληθής. Ἡ σημερινή παραβολή σχετίζεται σαφῶς, μέ τήν μετάνοια, τῆς ὁποίας ἀπώτατος σκοπός δέν εἶναι ἡ ἀτομική σωτηρία, ἀλλά ἡ κοινωνία τῆς ζωῆς, ἡ στροφή ἀπό τόν ἐγωκεντρισμό στήν κοινωνία μέ τή ζωή τοῦ Θεοῦ. Ἡ μετάνοια εἶναι ἡ μόνη ἀληθινή προετοιμασία γιά τό Πάσχα πού ἐγγίζει. Ἡ μετάνοια γίνεται ζωή καί ἡ ζωή εἶναι ἡ συνέπεια τῆς μετάνοιας...

»Ὁ χῶρος καί ὁ χρόνος μᾶς προσφέρεται ὄχι γιά νά ζήσουμε χρόνια πολλά ἀλλά γιά νά ἔχουμε τήν εὐκαιρία τῆς μετάνοιας καί τῆς ἐπιστροφῆς. Χωρίς καθυστέρηση καί ἀναβολή ἄς πορευθοῦμε πρός τόν Πατέρας μας σήμερα. Ἐδῶ καί τώρα ἡ Ἐκκλησία μᾶς ἀναμένει, γιά νά μᾶς θεραπεύσει καί νά μᾶς δυναμώσει στήν πορεία μας πρός τό Λυτρωτή. Μήν ἀδικοῦμε τόν ἑαυτό μας ἄλλο πιά. Μή μείνουμε μόνοι σ’ αὐτό τό ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς. Ὁ πνευματικός εἶναι ἡ ἀγκαλιά τοῦ Πατέρα, πού ἀνοίγει σέ κάθε ἐξομολόγηση γιά τόν καθένα. Ἄς πέσουμε στήν

ἀγκαλιά αὐτή χωρίς ντροπή, χωρίς ἀναβολή, χωρίς ἐπιφύλαξη. «Πορεύσομαι πρός τόν πατέρα μου» κάθε λεπτό καί κάθε δευτερόλεπτο τῆς σύντομης ἐπίγειας ζωῆς μας. Αὐτή ἡ πορεία θά γίνει ἡ ἀφετηρία τῆς ἄλλης ἀτέρμονης, αἰώνιας πορείας μέσα στή δόξα καί στό φῶς τῆς Ἁγίας Τριάδος, πού θά περιβάλλει ὅλα τά παιδιά τοῦ Θεοῦ, πού ἀρνήθηκαν τήν ἐξορία τῆς ἁμαρτίας καί ἐπέστρεψαν στή θαλπωρή τῆς πατρικῆς οἰκίας».